

Küçük Yağmurkuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Yağmurkuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Dalgaların fısıldadığı ve kumun pırıl pırıl parladığı güneşli bir kumsalda küçük bir yağmurkuşu yaşırdı. Küçük ve yuvarlaktı, bir çocuğun yumruğu kadardı; yumuşak kum rengi ve krem tüyleri, beyaz bir karnı ve minicik kanatları vardı. Kocaman kara gözleri geniş, boş kıyıya bakıyordu. Birlikte oynayacak kimsesi yoktu ve kendini çok yalnız hissediyordu.

Her sabah küçük yağmurkuşu, diğer kuşların dalgaların çok üstünde uçuşunu izlerdi. Süzölüp birbirlerine seslenirlerdi ama kimse ona seslenmezdi. Bir arkadaş bulmayı umarak kumu gagalardı. Kısa kara gagası sessizce tıkırdar, ince gri bacakları onu kıyı boyunca taşırdı. 'Ah, keşke birlikte oynayacak birileri olsaydı,' diye iç çekerti.

Parlak bir g n kumsala yeni bir kuř kondu. İnce ve zarif bir sumruyd ; beyaz ve gri t yleri, bařında d zg n kara bir bařlıęı ve parlak turuncu-kırmızı bir gagası vardı. Uzun sivri kanatları ve atal kuyruęu vardı. K  k yaęmurkuřu bir deniz kabuęunun arkasından g z attı. Sumru g l msedi ve 'Merhaba! Benimle umak ister misin?' dedi.

Yağmurkuşunun yüreği pır pır etti. 'Çok iyi bir uçucu değilim,' dedi utangaçça. 'Sorun değil,' dedi sumru sevecenlikle. 'Sana öğretebilirim!' Ve böylece iki kuş arkadaş oldu. Kıyı boyunca koşup köpükleri kovaladılar ve yağmurkuşu yalnızlığını tamamen unuttu. Sumru ona esintiyi nasıl yakalayacağını gösterdi ve birlikte güldüler.

Her gn yaęmurkuşu ve sumru kumsalda oynadılar. Kum tepelerinin arasında saklambaç oynadılar ve yükselen dalgalarla yarıştılar. Yaęmurkuşunun minik kanatları güçlendi ve küçük halkalar çizerek uçmayı öğrendi. 'Harika gidiyorsun!' diye tezahürat yaptı sumru. 'Artık bir en iyi arkadaşım var,' diye mutlulukla düşündü yaęmurkuşu. Sumru yanındayken kumsal daha sıcak ve daha aydınlık hissettiriyordu.

Bir sabah sumru, 'Yuva kurma zamanı geldi. Kumda güvenli bir yer bulmalıyız,' dedi. Yağmurkuşu başını salladı. 'Tam yerini biliyorum,' dedi. 'Beni takip et!' Sumruyu kumsalın, çarpan dalgalardan ve kalabalık yoldan uzak, sessiz bir köşesine götürdü. 'Burası mükemmel görünüyor,' dedi sumru. 'Ama gelgitten güvenli mi?'

Birlikte o yeri kontrol ettiler. Yağmurkuşu kuma ve göğe baktı, sumru ise suyun ne kadar yükseldiğini görmek için uçtu. 'Biraz daha yukarı çıkmalıyız,' dedi sumru. 'Evet,' diye katıldı yağmurkuşu. Kumun yumuşak ve kuru olduğu hafif bir yamaç buldular. 'En güvenli yer burası,' dedi yağmurkuşu. 'Ve burasını birlikte bulduk,' diye ekledi sumru gülümseyerek.

Yuvalarını kurmaya başladıklarında diğer kuşlar uzaktan izledi. Yumuşak gri ve kahverengi tüyleri, ince bacakları ve dikkatli gözleri olan bir grup kıyı kuşu yakınlarda toplandı. 'Ne yapıyorlar?' diye sordu biri. 'Birbirlerine yardım ediyorlar,' dedi bir diğeri. Yağmurkuşu ve sumru onlara el salladı. 'Gelin, bize katılın!' diye seslendi sumru. 'Herkes için yer var.'

Diğer kuşlar daha yakına uçtu. Yağmurkuşu ile sumrunun fikirlerini nasıl paylaştığını ve yan yana çalıştığını gördüler. 'Biz de yuvalarımızı burada kurabilir miyiz?' diye sordu küçük bir kumçulluğu. 'Elbette!' dedi yağmurkuşu. 'Ne kadar çok olursak o kadar iyi!' Kısa süre sonra her türden kuş yerlerini seçmeye başladı. Kumsal neşeli cıvıltılar ve çırpınan kanatlarla doldu. Herkes kendini hoş karşılanmış hissetti.

Yağmurkuşu ve sumru her kuşun güvenli bir yer bulmasına yardım etti. Onlara kumun sağlam olduğu ve gelgitin hiç ulaşmadığı yerleri gösterdiler. 'Bu nokta yuva için iyi,' dedi yağmurkuşu genç bir kuşa. 'Ve burada manzara açık,' dedi sumru. Diğer kuşlar dinledi ve öğrendi. Birlikte çalıştılar ve kumsal hareketli, mutlu bir yer oldu.

Güneş batmaya başladığında kuşlar bir halka olup toplandı. Yağmurkuşu bütün yeni arkadaşlarına baktı. 'Eskiden kendimi çok yalnız hissederdim,' dedi. 'Ama şimdi hepiniz varsınız.' Sumru bir kanadını ona doladı. 'Dostluk bizi güçlü kılar,' dedi. 'Ve topluluğumuzu mutlu eder.' Diğer kuşlar başlarını salladı ve onaylayarak cıvıladı.

O günden sonra kumsal huzurlu bir yuvalama yeri oldu. Yağmurkuşu ve sumru, arkadaşlar birbirine yardım ettiğinde herkesin kazandığını gösterdi. Diğer kuşlar onların iyiliğini gördü ve onlara katıldı. Kısa süre sonra bütün kumsal yuvalar ve birlikte şarkı söyleyen kuşlarla doldu. Küçük yağmurkuşu bir daha asla yalnız kalmadı ve kumsal bir sevinç yeri oldu.

Yağmurkuşu ve sumru en iyi arkadaş olarak kaldılar. Her gün birlikte oynayıp uçtular ve dostlukları bütün kuşlara yayıldı. Kumsal, herkesin birbirine yardım ettiği bir yer olarak tanındı. 'Küçük fikrimiz büyük bir fark yarattı,' dedi yağmurkuşu. 'Evet,' dedi sumru. 'Çünkü bunu birlikte yaptık.' Ve mutlu bir yuva kurduklarını bilerek gün batımını izlediler.

Küçük yağmurkuşu, yanında bir arkadaşı olduğunda en küçük kuşun bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Sumru, iyiliğin başkalarını bir araya getirdiğini öğrendi. Ve kumsaldaki bütün kuşlar, arkadaşlar birlikte çalıştığında herkesin güvende ve mutlu olduğu huzurlu bir topluluk kurabileceklerini öğrendi. Kumsal dostlukla parıldadı.

Şimdi o güneşli kumsalı ziyaret ederseniz, huzur içinde yuva kuran birçok kuş görürsünüz. Yağmurkuşu ve sumru her zaman oradadır ve yeni arkadaşları hoş karşılar. Dostluğun bir topluluğu herkes için daha güçlü ve daha mutlu kıldığını gösterirler. Ve bir zamanlar yalnız olan küçük yağmurkuşunun artık hayal bile edemeyeceği kadar çok arkadaşı vardır. Kumsal herkes için bir yuvadır.

Ve böylece küçük yağmurkuşu ile dost canlısı sumrunun hikâyesi bize iyi bir kalbin ve yardım eden bir kanadın yalnız bir kıyıyı sevinç dolu bir yuvaya dönüştürebileceğini hatırlatır. Birlikte yalnızca yuvalar değil, bir topluluk da kurdular. Ve bu, hepsinin en güzel yuvasıdır.